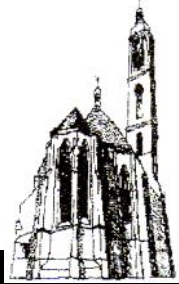

Zpravodaj

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN

1/2015
únor

Milí farníci,

postní doba je časem, ve kterém budeme neustále vyzýváni k obnově svého vztahu k Bohu. Není to povinnost, ale mnohem spíše nezbytnost. Náš vztah s Kristem má být zdrojem radosti a síly a je milostí, že se uvnitř církve vzájemně můžeme k jeho obnově povzbuzovat.

Tento vztah má mnoho rozměrů a jedním z nich je i život s eucharistickým Kristem. Biskupové nás k jeho prohloubení povzbuzují i tím, že nás vyzývají k účasti na Národním eucharistickém kongresu. Jsem rád, že jsme se na pastorační radě domluvili na přístupu, který nijak výrazně nemnoží naše dosavadní aktivity, ale prohlubují ty stávající a aktivně do nich zapojuje laiky a společenství.

Přesto by si každý z nás měl konkrétně odpovědět na otázku, jak sám chce usilovat o prohloubení vztahu k eucharistickému Kristu. Nemusí to být nic časově náročného. Je možné se zaměřit například na osobní modlitbu vděčnosti a chvály po svatém přijímání.

S otcem Filipem jsme se rozhodli, že se tento rok chceme jeden pátek v měsíci před vystavenou Nejsvětější Svátostí modlit za oživení víry a lásky v rodinách. Chtěli bychom, abyste věděli, že se za vás vaši kněží v daný večer modlí. A pokud budete mít touhu a čas, budete vědět, že kostel svatého Jakuba je právě otevřen a že sem po náročném týdnu můžete přijít a v tichu setrvat v Ježíšově přítomnosti. Případně můžete tuto chvíli využít k přijetí svátosti smíření. Chci zdůraznit, že je to úkol především pro nás kněze. Pro vás je to pouze nabídka, která k ničemu nezavazuje. Poprvé bude v pátek 14. března od 21:00 do 22:00.

Na závěr vás prosím o modlitbu za naše katechumeny, kteří budou o letošních Velikonocích pokřtěni.

Každému z nás vyprošuji požehnané prožití postní doby. Ať v nás sám Pán vzbuzuje touhu po obnově života s ním a dá nám sílu ji také stále uskutečňovat.

Žehná vám P. Jan Uhlíř

AKTUALITY A POZVÁNKY

Pobožnosti křížových cest

Pobožnosti křížových cest se budou v postní době konat každý pátek a neděli, vždy půl hodiny před večerní mší svatou. Zájemci o vedení pátečních pobožností se mohou hlásit u Marie Cvešprové (tel.: 739 156 358). V pátek 27. března půjdeme po zastaveních křížové cesty v našem městě: vyjdeme v 18:30 od kostela sv. Jakuba. Křížová cesta přede mší svatou ten den nebude. Křížová cesta se nebude konat ani na první pátek, 6. března, kdy bude přede mší společná adorace.

-red-

OBSAH

Aktuality a pozvánky	01
Dobrovolník ve farnosti - dotazník	05
Národní eucharistický kongres	06
Pastorace a statistika 2014	07
Návštěvnost památek 2014	09
Opravy památek 2014	10
CMŠ	11
CG	11
Charita	12
Panychida za Václava	13
Společenství mládeže	14
Ministrantské soustředění	14
Uprchlíci	15
Rozhovor s Lukášem Noskem	16
Kalendář akcí	23

Postní středy v chrámu sv. Barbory

Středeční mše svaté budou v postní době slouženy v chrámu sv. Barbory. Příprava na Velikonoce zde začne na Popeleční středu, 18. února v 18:00. Při mši svaté bude udílen popelec. Na první neděli postní, 21. února, již možnost přijmout popelec dodatečně nebude.

-red-

Postní almužna

Podstatou Postní almužny je, že člověk do malé papírové schránky, tzv. postničky, v postní době vkládá obnosy přibližně ve výši ceny požitků, které si odřekl. Tyto prostředky poté farnost prostřednictvím charity použije na pomoc potřebným, přičemž každý, kdo bude postní almužnu praktikovat, může na spodní stranu své kasičky navrhnout účel, na který by peníze chtěl věnovat. Postničky budou od **neděle 15. února** k dispozici v našich kostelích. Na slavnost Zmrtvýchvstání Páně je přineseme v obětním průvodu při mši svaté v chrámu sv. Barbory.

-red-

Postní duchovní obnova farnosti

Letošní duchovní obnova na prahu postní doby, **v sobotu 21. února**, bude nestandardní. Nebudeme primárně rozebírat biblické texty, ale budeme se snažit zaměřit na to, co nás čeká o letošních Velikonočích, kdy do našeho společenství přijmeme několik nově pokřtěných. Liturgie velikonoční vigilie je poměrně složitá, vrcholem je obnovení křestních slibů, které bude letos spojeno s křtem našich katechumenů. A na tyto dvě události bychom se duchovní obnovou připravili. Ani jedno by nemělo smysl bez Pána Ježíše, proto budou témata propojena odkazy na Jeho přítomnost v Eucharistii.

Společná zamyšlení v rámci duchovní obnovy se budou odehrávat na arciděkanství, během přestávek bude možnost meditovat a adorovat v kostele sv. Jakuba. Časový harmonogram je následující:

- 14:00 začátek, první zamyšlení: křest, katechumenát
- 15:30 druhé zamyšlení: slavení velikonoční vigilie
- 17:00 mše svatá v kostele sv. Jakuba
- 19:00 adorace v rámci diecézního řetězce adorací mládeže v kapli Božího těla (u chrámu sv. Barbory).

P. Filip Foltán

Předplatné Katolického týdeníku

Není potřeba zdůrazňovat, jak důležitou roli hrají v současné společnosti média. Mají velkou moc a ať si to připouštíme nebo ne, ovlivňují náš pohled na svět. Proto je součástí zodpovědného postoje vůči dění kolem nás také uvážlivý výběr zdroje informací. Katolický týdeník je periodikum, které během let osvědčilo kvalitu své zpravodajské i komentářské práce, a to právě s důrazem na témata a pohledy, které jsou pro křesťany v naší zemi zásadní. Vše proto doporučujeme tento list k pravidelné četbě.

Roční tištěné předplatné Katolického týdeníku stojí 676 Kč, nově dostupná elektronická podoba vyjde na 490 Kč. V obou variantách existuje půlroční i čtvrt-

letní předplatné. Zájemci si mohou noviny objednat na webových stránkách www.katyd.cz/predplatne, případně na telefonu 225 985 225. Ti, kdo by s vyřízením objednávky předplatného potřebovali pomoci, se mohou zapsat na příslušný list na stolku v kostele. Několik ukázkových výtisků aktuálního vydání Katolického týdeníku bude v neděli 22. února k dispozici v našich kostelích.

-red-

Misijní koláč

Také letos se připojíme k této již tradiční sbírce. V našich kostelech proběhne o třetí neděli postní, **8. března**. Balíčky s několika kousky pečiva budeme nabízet spolu s možností přispět do kasičky po nedělních mších svatých u východu z kostela. Prosíme ty, kdo mohou přispět svou pomocí, aby přinesli trvanlivější pečivo třeba již v pátek 6. března na večeřní mši svatou u Svatého Jakuba, ostatní „koláčky“ pak v sobotu v 14:00 na arciděkanství, kde se budou chystat balíčky. Víťame každého, kdo si udělá čas, upeče nebo přijde i pomoci. Děkuji vám všem.

Anna Hylská

Narozeniny otce Filipa

Otec Filip Foltán oslaví 16. března své 30. narozeniny. Za jeho život poděkujeme a k jubileu pográtulujeme v **neděli 15. března** při mši svaté v 9 hodin u sv. Jakuba. Po mši svaté bude připraveno pohoštění na faře.

-red-

Rovnodennost v sedlecké katedrále

Rovnodennost přináší do sedlecké katedrály nevšední zážitek, totiž možnost pozorovat paprsek slunce, který při západu dopadá přímo na hlavní oltář chrámu. Na jaře je tento úkaz již tradičně doprovázen hudebním programem, o který se letos postará kapela s příznačným názvem Paprsky. Vstupné je dobrovolné, jeho výtěžek poputuje na konto sdružení Cesta životem bez bariér, které na Kutnohorsku pomáhá zajišťovat sportovní vyžití pro tělesně handicapované děti i dospělé. V den letošní jarní rovnodennosti, **pátek 20. března**, bude katedrála přístupná od 16:30, samotný program pak začne v 17:00.

-red-

Pozvání na Katolickou charismatickou konferenci

Milí farníci,

čas letí, a i když jsou letní prázdniny ještě daleko, je dobré plánovat případné aktivity v předstihu. Letošní, v pořadí již 26. katolická charismatická konference v Brně se bude konat ve dnech 8. až 12. července a pozvaným zahraničním hostem je Michelle Moran. To jsou zatím jediné aktuální informace letošního ročníku, nicméně pokud si chceme vybrat ubytování (levné a v dosahu místa konání), je třeba závazně objednat pobyt v Brně již koncem března. V té době by již měly být i všechny informace o konferenci konkrétní a úplné.

Pokud byste se chtěli přidat ke společnému výletu do Brna vlakem, navrhuji odjet z Kutné Hora ve čtvrtek 9. července ráno a vrátit se v sobotu 11. července večer (nebo podle dohody). Plné vstupné na všechny dny stálo loni při včasném nákupu necelých 400 Kč a součástí vstupenky byla i volná jízdenka na městskou hromadnou dopravu. Ubytování lze zajistit na vysokoškolských kolejích (jedna noc v ceně asi 190 Kč), organizátoři také nabízejí jídlo po celý den (teplý oběd byl vloni za 70 Kč, obložená bageta za asi 50 Kč).

Pokud vás nabídka zaujala a přemýšlíte o společné farní cestě na letošní Katolickou charismatickou konferenci v Brně, kontaktujte mě na telefonu 731 598 862 nebo e-mailu annahylska@seznam.cz.

Anna Hylská

Letní brigáda

Zájemci o letní brigádu v oblasti turistických služeb a provozu památek farnosti se mohou hlásit u Kateřiny Grenarové na e-mailu katerina.grenarova@khfarnost.cz. Zájemci o brigádu v úseku stavební a technické činnosti se mohou obracet na Soňu Teleckou prostřednictvím e-mailu sona.telecka@khfarnost.cz. Nejzazším termínem přihlášení na letošní léto je 30. březen.

-red-

Oprava věží a západního průčelí kostela sv. Jakuba

Severní věž arciděkanského kostela sv. Jakuba se již několik let nachází v havarijním stavu a v poslední době představuje značné ohrožení i pro své bezprostřední okolí. Farnost proto již od roku 2010 hledá způsob, jak tuto situaci řešit, a usiluje o komplexní rekonstrukci této významné dominanty města. Díky dotaci z veřejných zdrojů, která byla arciděkanství přidělena v lednu letošního roku, bude oprava vnějšího pláště věží a západního průčelí kostela sv. Jakuba započata v průběhu měsíce února. Stavební úpravy budou dokončeny nejpozději v březnu 2016.

Prostředky na opravu budou čerpány z Finančního mechanismu grantu Evropského hospodářského prostoru 2009 - 2014, z programu CZO6 – *Kulturní dědictví a současné umění*. Celkové předpokládané výdaje na realizaci projektu s názvem *Obnova a rehabilitace kostela sv. Jakuba v Kutné Hoře – památce UNESCO* činí 36 496 106 Kč, dotace je poskytnuta v hodnotě 29 196 000 Kč, což je 80 procent celkových předpokládaných výdajů. Ostatní náklady budou hrazeny vlastním podílem farnosti coby vlastníka památky.

Partnerem projektu je Asociace církevních zaměstnavatelů (Kirkelig arbidsgiver-og interesseorganisasjon), norská nestátní nezisková organizace která před státem zastupuje církevní právnické osoby. Římskokatolická farnost – arciděkanství Kutná Hora jednala o partnerství s ředitelem jejího Odboru pro církevní památky a stavby, Oddbjørnem Sørmoenem, v letech 2013 a 2014, a to ve spolupráci s dalšími českými uchazeči o partnerství, Obcí Horní Maršov a Římskokatolickou farností u kostela sv. Jakuba v Brně. Jedním z dlouhodobých projektů Asociace je zpřístupňování církevních památek osobám se sníženou možností pohybu a vnímání.

Stavební dokumentaci revitalizace vypracovala firma Inreco, spol. s r. o. pod vedením Petra Rohlíčka. Vítězem výběrového řízení na generálního dodavatele stavebních prací je pražská firma Avers. Stavební práce jsou připraveny a začnou probíhat ihned po podpisu smlouvy mezi vlastníkem památky a dodavatelem stavebních prací. Plánovaným termínem podpisu je polovina měsíce února.

V rámci projektu bude provedena restaurátorská obnova věžního zdiva, kamenných prvků říms, okenních kružeb a západního portálu. Budou repasovány dřevěné výplně otvorů (okenní žaluzie, okna a dveře). Předmětem revitalizace jsou také okenní vitráže v příslušné části kostela. Obnovy se dočká také hodinový stroj a ciferníky věžních hodin.

Během stavebních prací bude v bezprostředním okolí věží a západního průčelí kostela sv. Jakuba instalováno lešení a umístěno zařízení staveniště. Podle těchto skutečností bude regulována doprava a pohyb osob v okolí stavby. Bohoslužebný pro-

voz rekonstrukcí omezen nebude, stejně tak se počítá se zpřístupněním kostela turistům, a to – podobně jako loni – v době od června do září 2015.

Na úmysl zdárného průběhu oprav bude přímo v kostele sv. Jakuba sloužena mše svatá, na kterou jsou zváni všichni, kdo se o chrám a jeho rekonstrukci zajímají. Bohoslužbou si připomeneme vlastní smysl stavby kostela i význam naší práce na jeho opravách. Mše svatá bude sloužena na svátek sv. Josefa, patrona všech dělníků a řemeslníků, **ve čtvrtek 19. března v 18 hodin.**

Soňa Telecká

DOTAZNÍK K DOBROVOLNÝM SLUŽBÁM VE FARNOSTI

Přílohou tohoto vydání farního zpravodaje je poměrně obsáhlý dotazník s titulem *Dobrovolník ve farnosti*. Vznikl z potřeby lepší koordinace a využití sil, které jsme ochotni a schopni dát ve prospěch celého společenství. Nejde o žádný „nábor“ co největšího počtu lidí, kteří odvedou co největší množství dobrovolné práce. Mnohem spíše se jedná o to, abychom účinně a smysluplně využívali své síly, které chceme dát ve prospěch celého společenství.

Díky setkání při bohoslužbě, která byla začátkem kalendářního roku sloužena za všechny dobrovolníky ve farnosti, víme, že ochoty a vůle se na životě našeho společenství aktivně podílet je mezi námi dostatek. S efektivním zužitkováním našich sil už to občas bývá horší. V kruhu pastorační rady a dalších poradců proto vznikl tento formulář, jehož cílem je dosáhnout lepší organizace dobrovolnické aktivity. Zároveň má být příležitostí pro všechny, kdo by se rádi do života farnosti aktivně zapojili, ale doposud nevěděli, jakým způsobem by mohli přispět. V neposlední řadě je dotazník výzvou pro ty, kdo mají nápady a postřehy a nápady na vylepšení stávajících nebo zavedení zatím chybějících činností.

Škála služeb, které se ve farnosti nabízejí, je poměrně pestrá, navíc může být doplněna dalšími nápady, kterými při vyplňování dotazníku přispějeme. Pokud dotazník vyplní všichni, kdo mají chuť a možnost se zapojit, podaří se nám tuto poněkud nepřehlednou situaci zmapovat a zároveň vytvořit databázi aktuálních kontaktů všech dobrovolníků. Každá z aktivit se pak bude moci efektivně vyvíjet, a to prostřednictvím služby koordinátorů. Každý dobrovolník tedy bude osloven koordinátorem činnosti, kterou si v dotazníku „vybral“, a domluví se s ním na konkrétní podobě svého zapojení. Samotným **vyplněním a odevzdáním dotazníku se dobrovolník k ničemu nezavazuje**. Pouze dává najevo, která oblast života farnosti ho zajímá a rád by se v ní angažoval, případně už se v ní angažuje a hodlá v tom pokračovat.

Dotazník má, zejména na první straně, poněkud neatraktivní podobu úředního formuláře. Je tomu tak proto, že nutným předpokladem efektivní spolupráce jsou kontakty, které spadají do kategorie osobních údajů. Shromažďování těchto dat se musí řídit zákonem o jejich ochraně. Proto prosíme všechny, kdo dotazník vyplní, aby ho především podepsali, a dali tak farnosti svolení, že může jejich osobní údaje shromažďovat a zpracovávat. Díky této formalitě je zde zároveň záruka, že veškerá data budou použita jen pro vnitřní potřebu farnosti, která je upotřebí pouze pro účel uvedený v dotazníku.

Vyplněný dotazník **odevzdejte nejpozději 1. března** tohoto roku v sakristii některého z našich kostelů anebo v kanceláři arciděkanství.

NÁRODNÍ EUCHARISTICKÝ KONGRES (NEK)

Rok 2015 je v české církvi ve znamení Národního eucharistického kongresu, který vyvrcholí národní konferencí konanou v říjnu v Brně. Této události se zúčastní také, doufejme, početná skupina zástupců naší farnosti. Téma Eucharistie však chceme rozvíjet v několika dalších bodech, které formulovala pastorační rada.

Modlitba a znělka Národního eucharistického kongresu

V závěru každé nedělní mše svaté se společně modlíme krátkou modlitbu za NEK, která je k dispozici na kartičkách v našich kostelích. Při příležitosti kongresu vznikla také hudební znělka, jejímž autorem je Zdeněk Pololáník. V naší farnosti ji budeme zpívat příležitostně na závěr nedělní mše svaté.

-red-

Tematická kázání a katecheze

Pro NEK byl zpracován soubor textů, který je volně ke stažení z webu www.nek2015.cz. Texty reflektují šest společných témat, která mají být během prvních šesti měsíců letošního roku akcentována a rozebírána ve farních společenstvích. Z těchto témat bude každý první pátek v měsíci a také jednou za měsíc v neděli vycházet homilie při mších svatých. Texty jsou rovněž používány při setkáních společenství mládeže v naší farnosti; materiály také hojně využijeme při moderovaných adoracích.

**Národní
eucharistický
kongres 2015**

-red-

Duchovní obnova

Eucharistie bude také středem pozornosti při různých jednorázových akcích konaných ve farnosti. Nejbližší je duchovní obnova, kterou povede 21. února P. Filip. Více informací o ní najdete na straně 02.

-red-

Adorace

K setkání s eucharistickým Kristem jsme zváni při každé adoraci, vybírat můžeme z pravidelných i jednorázových příležitostí.

Adorace se v naší farnosti konají každou středu po večerní mši svaté v kostele sv. Jakuba a každý čtvrtek před mší svatou pro děti v klášterním kostele (v 16:00).

Adorace se konají také každý pátek od 17:30. Doba postní bude v tomto ohledu výjimkou (v pátek v 17:30 se budou konat pobožnosti křížových cest). Adorace se ovšem bude konat 6. března, který je prvním pátkem v měsíci (křížová cesta ten den nebude). Nejsvětější Svátost bude vystavena již v 17:00 k tichému uctívání, od 17:30 do 18:00 bude adorace moderovaná. Četby komentáře, který bude čerpán z výše zmíněných materiálů k NEK, se ujme někdo z laiků. Takto se budou odehrávat adorace každý první pátek v měsíci až do června.

Zhruba jednou za měsíc se budou konat adorace také ve vesnických kostelích, a to po nedělních mších svatých.

V plánu jsou rovněž příležitostné adorace v „zapomentutých“ kostelích Kutné Hory i okolí, povedou je různá společenství ve farnosti: v kapli Božího těla se adorace ujme mládež (termín je již stanoven na 21. února, adorace naváže na duchovní obnovu farnosti), v kostele Nejsvětější Trojice senioři, v kostele sv. Jana Křtitele v Klukách připraví adoraci společenství mužů, v kostele sv. Jana Křtitele u Nové Lhoty ji pak povedou manželé.

-red-

Sederová večeře

Možnost promýšlet a prožívat význam slavení Eucharistie budeme mít také z pozoruhodné perspektivy židovské tradice. Farní kuchyně se ve Svatém týdnu promění ve večeradlo, v němž budeme moci prožít obřad Sederu, který slavil Pán Ježíš v předvečer své smrti s apoštoly. Sederová večeře je součástí židovského svátku Pesach, tedy Velikonoc. Jedná se o hostinu s naprosto unikátní atmosférou, výraznou symbolikou a důsledně vybranými potravinami židovské kuchyně. Je koncipována tak, že každý její účastník během večera znovu prochází jednou z nejdůležitějších událostí židovské a potažmo i křesťanské historie, Exodem (vyvedením z egyptského otroctví). Tímto způsobem může každý poznávat židovské dějiny, kulturu a myšlení nejen mentálně, ale doslova všemi smysly. Zároveň má možnost dotknout se kořenů, z nichž vyrůstá slavení Eucharistie jako smlouvy zpečetěné ve společenství kolem stolu, k němuž nás pozval samotný Bůh.

Večeře je komentovaná, účastníci nemusejí mít žádné předchozí znalosti o jejím průběhu. Podávat se bude **v úterý Svatého týdne, 31. března, v 18:30** na kutnohorském arciděkanství. Vzhledem k omezené kapacitě večeradla prosíme zájemce o účast, aby se předem ohlásili u Moniky Trdličkové na e-mailu monica.trdlic@seznam.cz nebo telefonu 607 188 396.

Monika Trdličková

Symboliku, tradici, víru a zásady židovství nám přiblíží březnová Kavárna s překvapením, jejímž hostem bude Helena Wernischová, pedagog Evangelické akademie Praha.

PASTORAČNÍ AKTIVITY A UDÁLOSTI 2014

Rok 2014 plynul v duchu 350. výročí založení královéhradecké diecéze; při této příležitosti byl vyhlášen Rokem povolání.

Leden

- Žehnání domů a bytů
- Tříkrálová sbírka, živý Betlém
- Týden modliteb za jednotu křesťanů
- Odmítnutí dotace na opravu interiéru chrámu sv. Barbory (Kámen a světlo)

Únor

- Maturitní ples CG
- Seminář o pedagogice F. Ketta v CMŠ
- Večer mladých kutnohorsko—poděbradského vikariátu
- Výlet na film *Poslední vrchol* do kolínského kina
- Duchovní obnova žen ve Slavoňově
- Duchovní obnova mužů ve Slavoňově
- Postní almužna
- Pobožnosti křížových cest

Březen

- Udílení svátosti nemocných

- Duchovní obnova mládeže v Jeníkově u Hlinska
- Setkání vedoucích společenství
- Misijní koláč
- Duchovní obnova ve farnosti s P. Martinem Sklenářem
- Víkend mladšího spolča v Jeníkově u Hlinska
- Zemřel Mons. Josef Tajchl

Duben

- Křížová cesta pro děti
- Křížová cesta městem
- Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové
- Křížová cesta mládeže
- Velikonoční bohoslužby
- Žehnání pokrmů
- Svatovojtěšská pouť v Libici n. Cidlinou a pěší pouť mládeže

Květen

- Pouť do Sudějova a farní den
- Májové pobožnosti
- Jarní koncert Církevního gymnázia sv. Voršily v kostele Matky Boží
- Poutní mše u Sv. Jana Nepomuckého
- Poutní zájezd do Rakouska
- Požehnání vitráže sv. Anežky České v chrámu sv. Barbory
- Diecézní setkání dětí
- Noc kostelů
- 100. výročí posvěcení kostela Nanebevzetí Panny Marie na Gruntě

Červen

- První svatě přijímání dětí
- Svatodušní vigilie (kostel sv. Vavřínce na Kaňku)
- Přijetí do katechumenátu
- Diecézní setkání seniorů
- Požehnání nově otevřeného Infocentra u chrámu sv. Barbory

Červenec

- Tábor Slunečního kmene v Honezovicích
- Jubileum Mons. Vladimíra Hronka (70. narozeniny)
- Chaloupka družiny Concordia na Liberku
- Oslavy svátku sv. Jakuba
- Mše svatá za oběti 1. světové války

Srpen

- Společenství starší mládeže v Hoješíně
- 820. výročí první písemné zmínky o obci Třebonín
- Cykločundr pro kluky od 10 let (k prameni Labe a zpět)

Září

- Farní výlet do Králík
- Varhanní festival na konci léta
- Svěcení nové kapličky v Hraběšíně
- Nový provozně-ekonomický manažer farnosti (Lucie Jakubcová)
- Mše svatá pro cizince v naší farnosti

Říjen

- Modlitby růžence
- Duchovní obnova pro seniory ve Slavoňově
- Víkend společenství nejmladší mládeže v Novém Městě n. Metují
- Výročí posvěcení kostela sv. Jakuba a chrámu sv. Barbory
- Farní pouť do Hradce Králové v rámci 350. výročí založení diecéze
- Komunální volby
- Půst za lidi trpící konflikty na Blízkém východě, Ukrajině a v Africe

Listopad

- Sbírka na podporu lidí trpících konfliktem na Blízkém východě
- Týden modliteb za mír ve světě
- Ekumenické vikariátní setkání mládeže, přednáška Michaela Špilara a večer chval
- Svatomartinský průvod
- Odpoledne pro děti, které chodí na náboženství
- Duchovní obnova mládeže
- Duchovní obnova pro manželské páry
- Mimořádné jednání PRF a ERF o pomoci uprchlíkům a pronásledovaným křesťanům

Prosinec

- Oslava svátku sv. Barbory
- Mikulášská pro děti v kostele sv. Jakuba
- Roráty v chrámu sv. Barbory
- Rorátní mše sv. v kostele sv. Jakuba nejen pro děti
- Vánoční besídka v CMŠ
- Adventní koncert CG
- Vánoční besídka Slunečního kmene a družiny Concordia
- Vánoční bohoslužby
- Vánoční vstupné do Sv. Barbory věnováno uprchlíkům

Pravidelné aktivity

- Adorace
- Modlitby ranních chval
- Modlitby matek
- Biblické hodiny
- Setkávání seniorů
- Modlitební setkání mužů
- Společenství Dům modlitby
- Příprava katechumenů na křest (od září 2014)
- Kurz Alfa (únor – duben; září – prosinec 2014)
- Mše svaté pro děti
- Schůzky Slunečního kmene a družiny Concordia
- Společenství mládeže – dvě skupiny
- Mládežnické mše svaté
- Chrámový sbor

- Večery chval
- Výuka náboženství
- Četba Starého zákona
- Zpravodaj
- Kávárna s překvapením
- Farní knihovna
- Jednání PRF

Statistika 2014

	křty	svatby	pohřby
Kutná Hora	36	18	20
Bykář	3	0	2
Třebonín	2	0	5

-red-

NÁVŠTĚVNOST NAŠICH PAMÁTEK V POSLEDNÍCH DVOU LETECH

Přinášíme porovnání turistické návštěvnosti kutnohorských chrámů v letech 2013 a 2014.

Údaje o návštěvnosti empory jsou sice samostatnou položkou v tabulce, tato čísla však nelze přičítat k návštěvnosti samotného chrámu (návštěvníci empory jsou podskupinou návštěvníků chrámu sv. Barbory). Dramatický nárůst návštěvnosti kaple Božího těla je zapříčiněn skutečností, že kaple byla na počátku sezóny 2014 připojena ke vstupence na emporu. O něco vyšší číslo než u empory je zde proto, že někteří lidé si vyžádali návštěvu kaple samostatně.

Markantní rozdíl v návštěvnosti kostelů svatého Jakuba a Matky Boží Na Náměti vychází ze zavedení dobrovolného vstupného do těchto chrámů. Veškerá čísla vycházejí ze statistiky prodaných vstupenek; skutečná návštěvnost chrámů je tedy o něco vyšší, protože v každém roce je několik dní, kdy jsou památky přístupné zdarma.

	rok 2013	rok 2014
Chrám sv. Barbory	261 615	289 954
Empora chrámu sv. Barbory	26 304	29 797
Kaple Božího těla	5 939	30 084
Kostel sv. Jakuba	6 513	18 506
Kostel Matky Boží Na Náměti	539	1 347

-red-

OPRAVY V ROCE 2014

Římskokatolická farnost — arciděkanství Kutná Hora

Kostel sv. Jakuba

Oprava tesařských konstrukcí střech západní valby a jižní věže. Výměna střešní krytiny (břidlice) na východní valbě a na jižní věži.

Celkové náklady v roce 2014

<i>Program záchrany architektonického dědictví (státní rozpočet)</i>	900 000 Kč
<i>Fond Regenerace Města Kutné Hory</i>	300 000 Kč
<i>Vlastní podíl farnosti</i>	2 662 498 Kč

3 862 498 Kč

Budova arciděkanství

Opravy v prvním patře, dokončení rekonstrukce pudy nad severním traktem jižního křídla, obnova části střechy a fasády.

Celkové náklady v roce 2014

<i>Program záchrany architektonického dědictví (státní rozpočet)</i>	600 000 Kč
<i>Vlastní podíl farnosti</i>	1 733 299 Kč

2 333 299 Kč

Kostel Matky Boží Na Náměti

Oprava severního pole presbytáře: fasáda a okenní vitráž.

Celkové náklady v roce 2014

<i>Program záchrany architektonického dědictví (státní rozpočet)</i>	700 000 Kč
<i>Fond Regenerace Města Kutné Hory</i>	200 000 Kč
<i>Vlastní podíl farnosti</i>	514 016 Kč

1 414 016 Kč

Kostel Nejsvětější Trojice

Oprava tesařských konstrukcí věže.

Celkové náklady v roce 2014

<i>Podpora obnovy kulturní památky prostřednictvím obce s rozšířenou působností</i>	250 000 Kč
<i>Vlastní podíl farnosti</i>	287 574 Kč

537 574 Kč

Římskokatolická farnost Třebonín

Kostel sv. Matouše v Třeboníně

Oprava vstupu do areálu kostela, zabezpečení kostela, demolice komína na faře.

Celkové náklady v roce 2014

<i>Výše příspěvku Ministerstva kultury ČR na zabezpečení kostela</i>	40 000 Kč
<i>Vlastní podíl farnosti a obci</i>	132 220 Kč

172 220 Kč

Kostel sv. Václava v Malešově

Oprava omítek, varhan a varhanní skříně, oprava střechy.

Celkové náklady v roce 2014

Program regenerace městských památkových rezervací
a městských památkových zón

Vlastní podíl farnosti

955 495 Kč

869 000 Kč

86 495 Kč

-red-

CÍRKEVNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA SV. JAKUBA

Uplynulý měsíc byl pro děti z církevní školky plný tajemství, očekávání a setkávání. Adventní období jsme vnímali jako čas, kdy nám s přibývajícím zimou ubývá světla. Ve školce jsme si vyprávěli příběhy o lidech, kteří nám přinesli světlo a naději. Začali jsme svatým Martinem, oslavili jsme svátek svaté Barbory přímo v jejím chrámu. Nejdříve děti hledaly věci, které by mohly patřit patronce chrámu. Otec Jan jim pověděl příběh o svaté Barboře. Děti mohly postavit věž z kostek a potom jsme šli společně v průvodu až k oltáři.

Na začátku adventu jsme se setkali s rodiči. Ti nám pomohli vyrobit adventní věnce, které se prodávaly společně s charitními na první adventní neděli před kostelem sv. Jakuba. Všem rodičům patří velký dík za přinesené chvoji, břečťan a dekorace, kterými ozdobili věnce. Výtěžek z prodeje věnců jsme věnovali na nákup her pro děti.

Na konci prosince nás čekalo vánoční setkání, na které se asi nejvíce těšily maminky a babičky. Uskutečnilo se 17. prosince. Sešli jsme se před kostelem sv. Jakuba a společně jsme vešli do svícemi osvětleného chrámu. Zde na nás čekal pastýř, který nám zvěstoval zprávu o narození Ježíše. Anděl nám ukázal, kde jej máme hledat. Při cestě do Betléma byly slyšet vánoční koledy. Děti, rodiče i prarodiče si mohli vyslechnout a spolu prožít vánoční příběh.

Další den byl plný očekávání, děti netrpělivě čekaly na chvíli, kdy se i pod stromečkem ve školce objeví dárky. Nejdříve jsme šli nadělovat dobroty zvířátkům a potom u vánočního stromečku jsme viděli radost v očích dětí.

I naše školka dostala velký dar. Ze zářijové sbírky na církevní školství jsme obdrželi částku 38 000 korun, které použijeme na nákup pomůcek pro katechezi a sportovních potřeb pro děti. Všem, kteří přispěli, moc děkujeme.

Barbora Křivohlavá

UDÁLOSTI NA CÍRKEVNÍM GYMNÁZIU V KUTNÉ HOŘE

Studenti školy se sešli 1. prosince u adventního věnce. Význam adventu připomněl ve své promluvě spirituál školy P. Pavel Tobek. V sobotu 6. prosince proběhla duchovní obnova pro zaměstnance školy, rovněž vedená spirituálem gymnázia. Jako každoročně připravili studenti školy pod vedením vyučující hudební výchovy Lucie

Čechalové adventní koncert, který se uskutečnil předposlední školní den před vánočními prázdninami v kostele sv. Jakuba. S kalendářním rokem jsme se rozloučili mší svatou 19. prosince v klášterním kostele.

Na začátku prosince odjeli studenti tercie a kvarty v rámci výměnného pobytu do Lipska v SRN, kde strávili týden na BIP Kreativitätsgymnasium. Zúčastnili se vyučování, ale hostitelé pro ně připravili i volnočasové aktivity. Podíleli se na přípravě adventního koncertu nebo se zúčastnili vánočního workshopu, jazykovým přínosem byl pobyt a ubytování v rodinách. Němečtí studenti návštěvu oplatí na jaře letošního roku.

V rámci Týdne vědy a techniky se studenti školy pod vedením vyučující výtvarné výchovy Marie Slavotínkové zapojili do projektu GASK. Galerie pro ně připravila program propojující matematiku, fyziku a výtvarné umění.

Na začátku nového kalendářního roku strávily třídy sekunda a kvinta týden v Krkonoších, kde absolvovaly lyžařský výcvikový kurz. Počasí studentům přálo, těsně před jejich příjezdem napadl sníh a lyžování nic nebránilo.

V lednu organizovalo naše gymnázium již tradičně okresní kolo matematické olympiády v kategoriích Z5 a Z9. Z našich studentů, kteří se zúčastnili vyšší kategorie, obsadila Kristýna Pazderová druhé místo a Ondřej Procházka místo třetí. Oba úspěšní řešitelé jsou z kvarty a postupují do krajského kola. Markéta Anna Peldová, rovněž studentka kvarty, se umístila na druhém místě ve své kategorii v okresním kole olympiády v německém jazyce. Tato soutěž proběhla na gymnáziu v Čáslavi. Maturitní ples oktávy se konal 23. ledna v Lorci.

Lednová školní mše svatá byla v klášterním kostele ve středu 28. ledna. Následujícího dne převzali studenti svá pololetní vysvědčení, někteří z nich dosáhli i na prospěchové stipendium. Do školy se studenti vrátili 9. února po jednodenních pololetních prázdninách, na které navázaly prázdniny jarní.

Stanislava Lisková

OBLASTNÍ CHARITA KUTNÁ HORA

Tříkrálová sbírka

Jeden dobrý skutek razí cestu druhému. (sv. Vincenc z Pauly)

Ve dnech 3. až 11. ledna 2015 proběhla v kutnhorsko-poděbradském vikariátu tříkrálová sbírka. **Výtěžek sbírky činí 502 672 Kč.** Koledovalo se na území 41 obecních (městských) úřadů, celkem v 60 obcích. Vysláno bylo 141 pokladniček.

Do regionu se z výtěžku vrátí 65 procent, 326 736 Kč. Největší část výtěžku bude věnována na dobudování Střediska rané péče v Kutné Hoře Na Sioně, které se věnuje dětem s postižením a dětem s poruchami autistického spektra. Bude pomoheno i projektům pro dospělé handicapované v Klubu Dobrý den ve středisku A+D v Tylově ulici, oběma programům pro děti v Čáslavi (středisko Domek a Kopretina) a dobrovolnickému centru v Kutné Hoře i v Čáslavi. Část prostředků je vyčleněna jako rezerva pro řešení stavů akutní nouze. Malá část bude věnována i na projekt Adopce na dálku v Indii.

Děkujeme všem dárcům a koledníkům, asistentům v jednotlivých obcích. Pracovnícím České spořitelny, kteří pomohli sbírku zpracovat. Pracovníkům obecních úřadů, kteří zapečetovali a rozpečetovali pokladničky. Kněžím ve vikariátu, kteří nejen udělovali požehnání koledníkům, ale zapojili se i jako aktivní pomocníci.

Marie Macková

Přehled výtěžků kasiček v jednotlivých obcích je k dispozici

na webových stránkách Oblastní charity Kutná Hora:

kh.charita.cz/trikralova-sbirka/vysledky-trikralove-sbirky-2015/

Vždycky když procházím pozdě večer mrazivou cestou kolem supermarketů k svému domovu, myslím na Václava a aspoň trochu mě potěší, že jemu zima není. Myslím jsem na něj i v říjnu a listopadu, když jsem projížděl po Praze vymrzlými tramvajemi, ale to jsem věděl, že mu zima je, a větší než mně. Myslím jsem na něj, když jsem počítal zbytek v peněžence a chystal se na nákup, zdali mu budu moci dát a kolik. Václavova osobnost byla úžasná – velmi veselá, přátelská a velkorysá. Se vzájemným obdarováním začal on. Zničehonic ke mně v hospodě přišel a daroval mi zvonček. Znal jsem ho asi dva roky, skoro po celou dobu, co bydlím v Kutné Hoře.

Václav měl tu smůlu, že svoboda ze všech lidí ve společnosti nadělala Kainy, kteří nepohnou prstem, jen se táží: „Jsem snad strážcem bratra svého?“ To, že neměl jednu ruku, mu totiž až do revoluce vůbec nevadilo. Vystudoval a dělal zootechnika a normálně pracoval. Po revoluci – konec. S částečným invalidním důchodem (2 700 korun to bylo naposledy, mi říkal) byl zcela nezaměstnatelný. Co tedy? Ulice? Ne! Václav nebyl žádný nádražní povalec. „Bydlel“ v lese. U supermarketu, pravda, postával. Pochopitelně, chodí tam spousta lidí a někteří možná také pomohli. Když mu bylo nejhůř, párkrát přespal i u mne.

Bohužel, svůj krabicák musel mít, a to hned ráno. Bylo mu bez něj velice zle. Posléze mu bylo zle i s ním. Když jsem ho potkal naposledy, byl úplně zelený a vykašlával plíce. Tvrdě jsem na něj naléhal, že mu zavolám záchranku. Ještě rozhodněji odmítl. A druhý den už pro něj snášeli kamarádi k supermarketu svíčky.

Václav unikl zimě. Neunikl však svému tvrdému osudu. Jiní neunikají zimě – a jejich osud? Jaký je? Jeden rabbi k tomu jednou pověděl takovou příhodu:

Byl jeden bohatý člověk, nádherně a vybraně se strojíl a den co den skvěle hodoval. U vrat jeho domu lehával nějaký chudák jménem Lazar, plný vředů, a toužil nasytit se aspoň tím, co spadlo se stolu toho boháče; dokonce přibíhali psi a olizovali jeho vředy. I umřel ten chudák a andělé ho přenesli k Abrahamovi; zemřel i ten boháč a byl pohřben. A když v pekle pozdvihl v mukách oči, uviděl v dáli Abrahama a u něho Lazara. Tu zvolal: „Otče Abrahame, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň špičku prstu ve vodě a svažší mé rty, neboť se trápím v tomto plameni.“ Abraham řekl: „Synu, vzpomeň si, že se ti dostalo všeho dobrého už za tvého života, a Lazarovi naopak všeho zlého. Nyní on se raduje a ty trpíš. A nad to vše je mezi námi a vámi veliká propast, takže nikdo, i kdyby chtěl, nemůže odtud k vám, ani překročit od vás k nám.“

Ovšem, je to zjednodušení, neexistují jen dvě kategorie lidí. A vyznívá také pěkně fatálně: co jsme nedokázali překlenout na zemi, nebude překlenuto ani *tam*. To je špatná zpráva. Jiná špatná zpráva je, že jsme něco uměli a už to neumíme – to je varovné. Jestliže byly v naší zemi časy, kdy člověk nebyl trestán a odsouzen k bídě za to, že mu chybí jedna část těla, jaký je to nyní pokrok? Opravdu jsme vykročili na správnou cestu a budujeme blahobyť *celé* společnosti? Výjimky, říkáte? A já vám zase říkám, že nebude mít klid svědomí celé společnosti a nespočine požehnání na naší zemi, dokud jediný takový chudák bude trpět; dokud si ti, kdo mají, neuvědomí, že jejich majetek jim bude velmi na překážku, pokud se nenaučí jim sloužit. Ono nedá velkou práci nabulíkovat lidem, že „mít“ je ctnost a „nemít“ neřest. Mnohem větší odvalu v dnešní době vyžaduje veřejně upozornit, že po dlouhá křesťanská staletí se *lakota*, čili *chamtivost* skvěla na čelném místě mezi sedmi základními, hlavními hříchy.

Duchovní obnova

Na konci listopadového měsíce se pro nás mladé konala obnova, jejíž program vedl P. Filip Foltán. S nadcházejícím příchodem adventního času jsme se společně začeti do příběhu o očekávání narození Ježíše Krista. Biblický text o zjevení archanděla Gabriela a Mariinu přijetí role bohorodičky v nás mělo vyvolat stejnou iniciativu a otázku o naslouchání hlasu Ducha svatého, který často opomíjíme. Duchovní obnova po dlouhých rozjímáních a po společné diskuzi vyvrcholila charismatickou mší v neosvětleném šeru gotického kostela sv. Jakuba s *a capella* zpěvem účastníků.

Pevně věřím, že příští obnovy se budou vyvíjet se stejným přínosem, co se týče duchovního programu, ale s větší účastí nás mladých.

Terezie Panasová

Silvestr na Slovensku

Na přelomu roku se uskutečnil další výlet kutnohorského společenství mládeže na Slovensko, do vesnice Velké Uherce, poblíž Nitry, kam jsme se podívali na pozvání P. Filipa Foltána.

Chtěli jsme slavit jako už každý rok společný Silvestr, a tak nám toto pozvání přišlo velmi vhodné, navíc jsme už na stejném místě byli loni v květnu a moc se nám

tam líbilo. Mimo jiné jsme se také těšili, že si na Slovensku užijeme trochu sněhu, když už ho v Kutné Hoře letos moc nenapadlo, ovšem jak jsme mířili stále více na východ, sněhu ubývalo, až nezbyl k našemu zklamání vůbec žádný. Taková maličkost nám ovšem nemohla Silvestr kazit, naopak jsme byli příjemně

překvapeni teplým a slunečným počasím, které po většinu času panovalo. Také jsme se moc těšili do kostela, vždyť slovensky mluvená mše už nás nemohla nijak rozhodit :-)

Ve Velkých Uhercích i okolí jsme viděli spoustu zajímavých věcí a potkali spoustu nových lidí, například v nedalekém městečku Partizánske jsme navštívili místní Betlém, měli možnost potkat se s neosedlatelným poníkem Irenkou a podnikli celodenní, velice zajímavý a nezapomenutelný výlet po okolí. Samotný Silvestr jsme si zpestřili několika opravdu zábavnými hrami, krátkou adorací v místním kostelíku a půlnoc jsme oslavili ve Velkých Uhercích na náměstí společně s místním společenstvem.

Výlet na Slovensko tedy opět nezklamal, užili jsme si spoustu zábavy a především jsme byli zase jednou spolu. Vďaka Filip :-)

Helena Böhmová

MINISTRANTSKÉ SOUSTŘEDĚNÍ

Soustředění ministrantů naší farnosti se uskutečnilo od 29. ledna do 2. února letošního roku. Tohoto setkání se zúčastnilo šest ministrantů společně s farním sekretářem a zároveň ministrantským ceremoniářem Jaroslavem Bouškou a s kutnohorským kaplanem P. Filipem Foltánem. Setkání probíhalo na Slovensku, kam se mi-

nistranti dopravili farním vozem. Pobyt a stravu jim zde nabídli rodiče již zmiňovaného kaplana Filipa Foltána ve Velkých Uherských. Ministranti se u nich měli vskutku královsky, ale to je neodradilo od poznávání jiných míst na Slovensku. S pomocí místního faráře se ministranti podívali po spoustě zajímavých památek, jako byly například moderní, ale i starší kostely či národní památníky, ale také měli možnost si od vzdělávání oddechnout například v bazénu. Mimo to měli ministranti každé dopoledne program, ve kterém se dozvěděli něco zajímavého o liturgii, ale zvláště měli příležitost si zdokonalit své znalosti o ministrování (jak správně rozložit korpórál, jak fungují liturgické průvody a mnohé další). Pokaždé když ministranti přijeli na večeru zpět do Velkých Uherských, měli možnost se podívat na zajímavý film o kněžích, kteří zemřeli mučednickou smrtí a měli velkou účast na vývoji církve (například Romero). Přestože měli občas ministranti problém s počasím, které nebylo zrovna přívětivé, nakonec se vše vydařilo a ministranti se bez úrazu vrátili zpět do Kutné Hory, čímž zakončili své soustředění.

Jiří Karela ml.

UPRCHLÍCI - TÉMA, KTERÉ SE NÁS DOTÝKÁ

Je v nás však touha roztřesené obrysy světa ustálit. (František Hrubín, Hirošima)

Před více než dvěma lety proběhlo v Sýrii tzv. arabské jaro, které se zvrtilo v těžkou občanskou válku. Jejím důsledkem je vlna uprchlíků, kteří museli opustit své domovy. Řada z nich hledá útočiště v Evropě. Nelehká situace těchto lidí, a zejména jejich vysoký počet nutí jinak poklidně žijící Evropany problémem se zabývat.

Naše vláda zaujala velmi opatrné stanovisko, které se stalo předmětem kritiky i ze strany České biskupské konference. Ještě před Vánocemi se stalo přijetí uprchlíků ze Sýrie na naše území živě diskutovaným tématem. Po krátkém čase se postoj v Čechách aktualizoval a začalo se hovořit o přijetí 15 dětí, které potřebují lékařskou pomoc, jež jim nemůže být poskytnuta v jejich zemi. V polovině ledna vláda schválila návrh na jejich léčení u nás a na poskytnutí azylu rodinám těchto dětí.

V době rozhodování o přijetí uprchlíků námi zatřásl útok teroristů v Paříži a rozpoutala se vzrušená diskuze nejen o uprchlících jako takových, ale také o islámu, jeho radikalizaci na celém světě a o jeho místě v Evropě.

Jsou to dvě témata nebo jedno?

A do toho všeho se nevyhneme ani přemýšlení o událostech na kulturně mnohem bližší Ukrajině.

Někdo všechny tyto věci postaví na okraj své pozornosti a žije dál svůj život. Někdo se snaží zorientovat a utříbit si názor - s pomocí internetu se mu to daří tu více, tu méně. Ale ať tak nebo tak, i za použití pouhého selského rozumu musíme dojít k závěru, že tyto události ovlivňují a nadále budou ovlivňovat náš život.

Pojďme se pokusit vyjmenovat to, čím se my sami snažíme neblahé důsledky těchto konfliktů zmírnit. Modlitby, adorace, půst, sbírky... V neposlední řadě také odeslání částky, která se vybrala na vstupném do chrámu sv. Barbory během vánočních svátků, na konto zahraniční pomoci Charity Česká republika (charita pomáhá v místě konfliktu od roku 2012). K naší připravenosti (a k rozšíření našich obzorů) přispívají diskuze osobní i elektronické. Z nich vzešla i široká podpora rozhodnutí o přijetí výše zmíněných dětí a jejich rodin na české území - na internetu se zrodila iniciativa, jejímž výsledkem byl mnoha lidmi podepsaný dopis odeslaný premiéru Sobotkovi (ke skupině se přidali i někteří farníci, a to prostřednictvím stránky www.res-claritatis.cz/pomoc-krestanum).

Bez zajímavosti není ani mimořádné zasedání pastorační rady, které inspirovalo ke zmapování organizací, které v Sýrii pomáhají. Otec Jan odeslal dopis Lubomíru Zavorálkovi. Kromě toho, že v něm ministra požádal o vysvětlení některých kroků české diplomacie, mu také vyjádřil svou důvěru, že bude moudře využívat svého postavení, a popřál mu ke všem jeho rozhodnutím odvalu, moudrost a Boží požehnání. V jiném dopise se obrátil na otce biskupa Václava Malého a pozval ho do Kutné Hory, aby s námi hovořil o současné situaci, o tom, jak jí můžeme porozumět a zejména jak na ni reagovat.

Cílem tohoto článku ovšem není podat dokonale přehled nebo dokonce popsat všechny konkrétní kroky, které se dějí a které je možné podniknout. Ani to vlastně není možné. Cílem je udržet zájem a z toho plynoucí připravenost. K tomu doporučuji následující odkazy na texty dostupné na internetu:

- * Prohlášení Rady Iustitia et pax České biskupské konference *Uprchlíci mezi námi* z roku 2002: tisk.cirkev.cz/res/data/001/000224.pdf?seek=2
- * Informace o pomoci, kterou poskytuje charita přímo v Sýrii: svet.charita.cz/kde-pusobime/blizky-vychod/prijetim-uprchliku-ze-syrie-pomoc-ceska-nekonci/
- * Prohlášení prezidentky hnutí fokoláre z 17. ledna 2015: www.focolare.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=1149:je-dialog-nezbytny&catid=3:ze-sveta&Itemid=71

Pokud sami nemáte přístup k internetu, obraťte se na mě, ráda vám informace vytisknu.

Neznalost umocňuje strach. Neznalost je živnou půdou pro nebezpečné extremistické názory na straně jedné nebo naivní řešení na straně druhé. Jak řekl otec Jan Uhlíř, je důležité, abychom si tuto problematiku stále připomínali, nezůstali lhotejní a byli vnímaví pro Boží vedení.

Marie Macková (redakčně upraveno)

Mons. Václav Malý přijal pozvání k besedě a přislíbil přijet do Kutné Hory 6. května. Už nyní si můžete rezervovat toto datum, o přesném čase a místě konání se dozvíte z ohlášek nebo příštího vydání farního zpravodaje.

Výtěžek z vánočního vstupného do chrámu sv. Barbory a sbírky v našich kostelích činil 344 602 Kč. Spolu s částkou 43 249 Kč, kterou vynesla listopadová sbírka na pomoc lidem trpícím konflikty na Blízkém východě, Ukrajině a v Africe, odeslala naše farnost na tyto účely 387 851 Kč.

ROZHOVOR S LUKÁŠEM NOSKEM

Lukáš Nosek pochází ze Semil. Během studií na pražské Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy se rozhodl pro kněžství, na které se oficiálně připravuje od roku 2011. Po ukončení doktorského studia v Praze vedla jeho další studijní cesta do Říma, kde nyní působí na Papežském institutu pro arabistiku a islamologii. Tato studia však započal v egyptské Káhiře, kde se na institutu Dar Comboni for Arabic Studies věnoval arabštině. Na tyto zkušenosti a znalosti nyní navazuje, když se zabývá mezináboženským dialogem, zejména vztahem křesťanství a islámu. Asi tušíte, jakým směrem se bude rozhovor odvíjet. Protože je islám a jeho vztah ke křesťanství momentálně velmi diskutovaným tématem, rozhodli jsme se rozhovor, i když je oproti jiným velmi rozsáhlý, otisknout v nezkrácené podobě.

Lukáši, jak ses dostal k arabštině a islámu, co tě k nim přivedlo?

Toto mé současné studium má dva kořeny. Hlubší kořen je ten, že jsem již někdy na střední škole hltal cestopisy z Dálného východu a Střední Asie a tam jsem na islám tu a tam narazil. Když těch zmínek přibývalo, začal jsem číst i o tomto náboženství, abych se v něm trochu orientoval. Začalo mne to bavit a četba o těchto tématech se stala mým koníčkem.

Druhý kořen plyne z načasování Božího volání ke kněžství. Pán si mne totiž povolal, když jsem byl již starší, dokonce když jsem již studoval katolickou teologii jako laik. Z toho poté vyplynula praktická otázka, pokud mne do semináře přijmou, jak tam bude vypadat moje duchovní formace. Otec kardinál Duka a otec biskup Malý měli na věc jasný názor, chtěli mě poslat na další studia do ciziny. Na taková studia, která by byla později prospěšná celé české církvi. Po delším čase duchovního rozlišování jsem se jich zeptal, zdali by to nemohla být studia na *Papežském institutu pro arabistiku a islamologii* v Římě, respektive v Káhiře. A oni s nadšením souhlasili a požehnali mi.

V Káhiře, uprostřed arabského světa, jsi pak strávil zhruba dva roky. I když je Káhira středem arabského světa, žijí zde i křesťané. Jaká je jejich historie v Egyptě?

Koptští křesťané, jak se sami nazývají křesťané žijící v Egyptě, mají bohatou historii, kterou sami počítají od založení první obce křesťanů v Alexandrii samotným apoštolem Markem. Nepřijali definici Chalcedonského koncilu, a proto pokračovali ve svých dějinách nezávisle na (a leckdy i navzdory) Římu a Byzanci. Hlavou jejich církve je nástupce sv. Marka, tzv. koptský papež; dnes jím je již 118. nástupce apoštola, Tawadros II. Dnes v celém Egyptě žije křesťanů asi deset procent, tedy řekněme deset až

dvanáct milionů. Z toho větší část patří ke koptské ortodoxní církvi a menší část (asi milion) ke koptské katolické církvi, tedy té, která se postupem času sjednotila s římskokatolickou církvi. Neměl bych jistě zapomenout také na další křesťanské církve a sbory, které se v Egyptě postupem času usídlily, zvláště z toho důvodu, že Káhira se svými dvaceti miliony obyvatel je jakýmsi neoficiálním hlavním městem Afriky a Blízkého východu.

A jak se křesťanům v Egyptě v současné době žije?

Život křesťanů v Egyptě je velice rozmanitý a velice bohatý. Jednak jsou křesťané přítomni prakticky po celé zemi. Mnoha vesnicím dominuje kromě věže minaretu i věž kostela. Duchovním centrem koptských křesťanů jsou zdejší kláštery, které jsou velikými prostory ukrývajícími nejen stovky mnichů, ale i pole, louky, zvířata, pochopitelně knihovny, domovy pro poutníky, zázemí pro duchovní cvičení. Křesťané provozují také množství televizních a rádiových stanic, činní jsou na internetu a na poli tiskovin. V péči křesťanů je také řada nemocnic, základních i středních škol. Zvláště pak misionáři se starají o stovky uprchlíků z Eritreje, Etiopie, severního i jižního Súdánu.

Musím ovšem také zmínit bolesti křesťanů, zvláště koptů jako takových. Tím je jejich pronásledování, které nemá jen podobu fyzických útoků (vypalování kostelů, vesnic, masakry při náboženských shromážděních), ale i administrativních obstrukcí. Křesťané platí vyšší daně než ostatní obyvatelé, jejich víra je často důvodem k propuštění z práce nebo nepřijetí na adekvátní pracovní místo. Často jim je také bráněno v přístupu ke vzdělání a k vlastní náboženské výchově. Jejich děti se ve školách musí učit islámu, místo aby měly oddělenou výuku křesťanství.

S příchodem nového prezidenta, bý-

valého generála Abdel Fattah Al-Sisiho se však situace mírně zlepšuje a stabilizuje. Prezident byl například účasten vánoční mše svaté v káhirské koptské katedrále sv. Marka. Doposud se nestalo, že by sama hlava státu navštívila vánoční obřady. Sám proklamuje náboženskou svobodu a vehementně prohlašuje, že koptové jsou plnohodnotnými Egypťany, stejně jako muslimové. Kéž by se Egypt tedy stal (společně s Libanonem, například) jakousi vlajkovou lodí plodného soužití křesťanů a muslimů.

Jak se samotní misionáři nebo křesťanští studenti v Káhiře dívají na možnosti mezináboženského dialogu?

Církev hovoří o několika rovinách nebo o fázích dialogu. Zjednodušeně mohou říci, že jde o dialog na rovině každodenního života a o dialog na rovině teorie. Ten druhý velmi dobře známe z televize, rádia a internetu. Takový dialog totiž probíhá často, když se kardinálové a teologové sejdou s muslimskými imámy a šejchy různých prestižních sunitských či šíitských univerzit. Tento dialog u kulatého stolu má svůj základ mnohem hlouběji, v každodenním životě muslimů a křesťanů. V dialogu, který se odehrává na ulici, v obchodě, na trhu, v metru, v autobuse. V dialogu, který otevírám, když se jako křesťan ptám svého muslimského souseda, jak se má, jestli jsou všechny děti zdravé a co říká na vládní politiku.

Žil jsem v Káhiře dva roky mezi misionáři sv. Daniela Comboniho, když jsem se tam učil arabštinu. Devět z deseti našich učitelů byli muslimové. Z toho pět žen. Z nich pak dvě nezahalené a tři zahalené. Se všemi jsme se vídali každý den po dobu dvou let. Nutně mezi námi muselo dojít ke sblížení, ke sdílení našich radostí a bolestí. Když mi nedávno zemřel táta, dostal jsem právě od těchto svých muslimských učitelů velikou řadu kondolencí, přes e-mail, facebook nebo twitter.

Myslíš si tedy, že křesťané a muslimové jsou schopni vedle sebe žít v poklidu?

Jsem plně přesvědčen o tom, že pokojné soužití mezi muslimy a křesťany možné je. Ovšem musí to být soužití postavené na každodenním sdílení života, na vzájemném respektu, na vzájemném přátelství a zvláště na vzájemném pohledu z očí do očí. Když totiž před dvěma lety lehlo během dvou měsíců popelem asi padesát kostelů, dalo se dopátrat, že nikdo z útočník nepocházel z jejich blízkého okolí. Byli to často za peníze najatí mladíci z jiných částí Káhiry nebo z vesnic, kteří byli sami v zoufalé životní situaci. Tito lidé jsou často i vzdělaní, ale nemají stálý příjem, nemají zaměstnání, nemají rodinu. Kvůli tomuto strádání jsou hladoví po jednoduchých řešeních a jednoduchých slovech charismatického, i když zvráceného imáma. Poslechnout příkaz takového vůdce, abych zlikvidoval ty, které neznám, kterým jsem nikdy nepohlédl do očí, není pak sebelepší problém, zvláště když za to dostanu finanční odměnu.

Jaké jsou styčné body, společná témata pro dialog křesťanství a islámu?

Na prvním místě je to zcela jistě propojenost víry a života. Totiž, že v mých skutcích se musí projevovat a z mých skutků by měla být patrná moje víra. Tedy v oné propojenosti života a víry se objevuje vzájemný zásadní souhlas se skutečností, že člověk je pouhým stvořením, že život mu je zdarma darován Stvořitelem od prvního počátku v lůně matky až po poslední vteřiny umírání. Život je darem a člověk nemá právo za žádných okolností ho začít vlastnit.

S tím souvisí i témata sociální, vzdělávací a zdravotní péče. Na této rovině je dialog poměrně úspěšný, realizují se stavby nemocnic, škol, při nichž se rozvíjí vzájemná spolupráce a kladou stejné důrazy. Základem k tomu je pojetí rodiny jako základu společnosti, důležitost výchovy dětí a starost o rodinné předky.

Vedle toho je velmi plodný dialog na rovině sdílení duchovních zkušeností. Například islámská mystika, tzv. súfismus, má ve svých tématech řadu společných s našimi mystiky. Například kontemplace Boží jednosti, rozjímání o povaze Božích jmen, promyšlení vztahu mezi transcendentním Bohem a jeho „dotykem“ s naším světem... Pro křesťany se Boží Syn stal člověkem, pro muslimy se Bůh stal „recitovaným slovem“ (Koránem). Ale i vlastní pojetí modlitby nebo obecně vztahu s Bohem je v řadě ohledů podobné. Ovšem i přes množství podobností jsou zde zásadní odlišnosti, a na ně bychom nikdy neměli zapomenout.

Jak je to s tímto dialogem na oficiální rovině? Kdo nebo co (jaká instituce) je v islámu autoritou, která zastupuje komunitu věřících v oblasti vztahu s jinými náboženstvími?

Dotkla ses jednoho z největších problémů, který mezináboženský dialog trápí. Chybějící autorita na jedné a chybějící jednota na druhé straně. Muslimové měli dlouhá staletí duchovního a politického vůdce v jedné osobě chalífy. Tento úřad však byl oficiálně zrušen v roce 1924, po pádu Osmanské říše a vzniku Turecka. Následně bylo několik pokusů tuto „hlavu všeho muslimstva“ opět vzkráslit, ale s neúspěchem. Sice existují jakési instituce, které jsou mnohými respektovány, ale jejich názory rozhodně nejsou nijak zavazující. Míním rektora káhirské univerzity Al-Azhar, krále Saudské Arábie, Ligu arabských států. Muslimský svět je tak spíše rozdroben do obcí kolem jednotlivých mešit a jejich imámů.

Oficiální podoba dialogu pak probíhá většinou mezi různými muslimskými univerzitami (iránský Qom), společnostmi a asociacemi (evropská muslimští právníci, muslimští profesori vyučující v Evropě), nebo mezi zástupci muslimů v jednotlivých zemích. V dialogu jsou také aktivní různé platformy a iniciativy

shromažďující ty muslimy, kteří žijí na Západě a chtějí islám modernizovat a demokratizovat.

Na druhou stranu, v křesťanských autoritách také není příliš snadné se vyznat...

Přesně tak! Ona rozdrobenost a nejednota je patrná i na křesťanské straně. Vždyť například v Nigérii, kde řadí teroristická islamistická skupina Boko Haram, existuje přes dva tisíce státem uznaných křesťanských církví! Jedná se nejen o katolíky, pravoslavné, protestanty a evangelíky, ale i řadu malých „církvíček“ vzešlých z letničního hnutí, které ovšem jsou, ještě jednou opakuji, státem uznány (kromě jiných požadavků splňují kritérium dostatečného počtu členů). Kdo pak má právo mluvit za křesťany v této stopadesátimilionové zemi? Katolický arcibiskup, který ztupuje většinu křesťanů, nebo zvolený zástupce všech denominací? Jinými slovy můžeme říci, že mezináboženský dialog také nutně souvisí s mezikonfesijním dialogem v křesťanství samém.

Když se vrátíme zpět k islámu - dá se o něm vůbec říci něco, co by pro něj platilo jako pro celek?

Jeden z našich profesorů, misionář kongregace bílých otců, otec Diego Sarrió Cucarella SMA nám mnohokrát opakoval, že nesmíme zůstat u obecných pouček a definic islámu a muslimů. Neexistuje islám, existují pouze muslimové. Snad něco podobného platí i v křesťanství, nebo snad ne? Vždy to či ono náboženské hnutí existuje a reálné podoby nabývá až tím konkrétním jedincem, který ho vyznává, který podle něj žije, který ho explicitně nebo implicitně interpretuje.

Lidé ale velmi rádi hovoří v generalizujících „pravdách“, na každém rohu jsou slyšet obecná prohlášení o povaze islámu...

V poslední době se mi zdá, že Češi podléhají totální nenávisťné isla-

mofobii vzešlé ze strachu před islámem jako monolitem nenávisti, sumy krutých lidí, kteří vraždí nevinné, znásilňují ženy a děti, upalují zaživa. Islám ovšem není monolit a není rozhodně jeden jediný, nabývá mnoha konkrétních podob navzájem se mezi sebou dosti lišících.

Nicméně důležitější je v této souvislosti upozornit na tu skutečnost, která nám často uniká. Současný islám je totiž sklíčen významnou vnitřní krizí, jejímž důsledkem je mimo jiné obávaný Islámský stát. Tato vnitřní krize vychází z několika třecích ploch. V prvé řadě je to již staletí nevyřešený vztah mezi sunity (žijí zejména v Saudské Arábii a tvoří asi 85 procent všech muslimů) a šiity (obývají zejména Írán, Sýrii, Libanon, Bahrajn, jsou zhruba patnáctiprocentní muslimskou menšinou). Rozbroje mezi nimi jsou obrovské a ke střetům dochází snad denně - hlavně v dnešním Íráku - přičemž právě jejich spory jsou jedním z hlavních kořenů války v Sýrii. Koneckonců i onen Islámský stát, jež vychází ze sunnitské podoby islámu, masakruje nejen křesťany a jezidy, ale v nemalé míře také právě šiity jako své největší nepřátele.

Další třecí plochou v islámu samém je konflikt mezi tradicionalisty a pokrokovými. V tomto sporu jde více méně o problém interpretace Koránu v době moderny a postmoderny. Číst ho nekriticky, doslova, bez historického subtextu a kontextu, nebo připustit, že se „Boží slovo vepsalo“ do jistých historických souvislostí, které potřebují být dnes dobře interpretovány, abychom Boží sdělení pochopili? V jádru sporu pak je zásadní otázka, jaké postavení má lidský rozum ke slovu Alláhovu v Koránu znamenáném. Je oprávněné užívat lidský rozum? Nebo nám postačí jen Korán? Tento spor ústí v ideologii tzv. wahhábismu, jehož příznivci (i přesto, že jsou zřejmě v menšině) mají peníze a prostředky k dotacím mnoha teroristických organizací (Boko Haram, Tálibán, Islámský stát, al-Káida). Jejich opozice se však bojí hovořit nahlas anebo se jí

nedostává sluchu, je sice ve většině, nicméně řada jejích stoupenců odmítá proti wahhábistům otevřeně vystoupit. Vždyť tím riskují nejen nepříteli Saudské Arábie, ale i přerušení tučných finančních dotací, ztráty zaměstnání, bezpečnost svou i svých rodin, v nejkrajnějších případech mohou otevřenou kritikou dokonce riskovat i svůj život.

Další sféra, kde v islámu probíhá vnitřní krize a silné pnutí, je otázka, nakolik by se měl islám otevřít moderním západním hodnotám, kterými jsou svoboda jednotlivce, rovnost pohlaví, demokracie, lidská práva. Muslimové se řeší, nakolik jsou tyto hodnoty slučitelné s koránským zjevením a nakolik odporují Božím právkům, která jsou ve skutečnosti nadevše.

Do jaké míry je oprávněná výtky, že islám je militantním náboženstvím?

My chceme jednoduché odpovědi, ale skutečnost je mnohem komplexnější a mnohem složitější. Islám je jako každé jiné náboženství poplatné tomu, kdo jej interpretuje, kdo jej žije a kdo v tomto případě sdílí víru v jednoho Boha a jeho proroka Muhammada.

V Koránu, ale mnohem více v sepsaných tradovaných výrociích a činech Muhammada (tzv. hadíthech), je značná část pasáží věnována boji, odplatě, tvrdosti. Ve stejných zdrojích jsou však také věty typu, že nesmí existovat donucování ve věcech náboženství, že by se měl člověk vyvarovat konání špatných skutků a nahrazovat je skutky dobra, že Bůh je nejvyšší milosrdný a odpouštějící. Islám není čistý jako lilie, ovšem není ani černý jako samo zlo.

Nicméně, jak jsi sám naznačil, mezi mnoha Evropany panuje ve vztahu k islámu strach. Není k němu přeci jen, i když odložíme předsudky a mylné představy o islámu, důvod? Není islám pro Evropu, respektive pro zá-

padní civilizaci nebezpečný?

Četl jsem jeden zajímavý článek od jakéhosi misionáře, který hovoří o dvojí výzvě vzešlé z přílivu muslimů na evropský kontinent. (Mimochodem tomuto přílivu nezbráníme tím, že vláda blahosklonně rozhodne, že přijme jen 65 uprchlíků; navíc je dobré si uvědomit, že ne každý uprchlík z Blízkého východu je muslim. Během pár let uvidíme, v čem tkví vlastní problém – v tom, že Evropa sama vymírá. Jaký je průměr narozených dětí v jedné evropské rodině? Zhruba každá desátá rodina má děti dvě, ostatních devět má dítě jen jedno! A jak stejná statistika vypadá v zemích Blízkého východu a severní Afriky? Zcela opačně. Průměr stoupá k sedmi, osmi dětem na jednu rodinu. Proč? Dítě je pro samotné muslimy požehnáním. Čím více dětí, tím více Božího požehnání.)

Ale vrátím se k původní otázce. Jeden misionář píše o dvojí výzvě, která se objevuje v souvislosti s větším počtem muslimů v Evropě. Jednak je to výzva pro muslimy samé, aby přijali západní hodnoty, jako je rovnost pohlaví, práva žen, zastupitelská demokracie, oddělení státu od věci náboženských a snad i přijetí aplikace historicko-kritické metody na četbu Koránu s tím, že se tím nic nebere z jeho božského původu. A mnozí muslimové tuto výzvu opravdu přijímají.

Pojmenováním druhé výzvy se onen misionář však přesně trefuje do Evropy. Příliv muslimů je totiž výzvou pro samotnou Evropu, aby se přihlásila k vlastním kořenům, k vlastní tradici. Aby se stala znovu křesťanskou! Aby se hlásila ke svému dědictví, aby se hlásila k tradici vánočních stromečků, k zavěšeným křížům na zdech, aby se snad i dokonce přihlásila k přijímání uprchlíků. Evropa musí otevřít své brány a přijímat cizince, přijímat potřebné a lidi v nouzi. Právě tím si bude plně vědoma toho, že by takto jednal Ježíš Kristus, pravý Bůh a pravý člověk. Vždyť právě když se budu chovat jako můj vzor, paradoxně neztratím nic ze svých

kořenů, i když budu obklopen jinými.

Jednoduše řečeno, máme tedy začít u sebe...

Onen misionář příliv muslimů do Evropy čte teologicky, jako Boží *dopuštění*, jako Boží nabídku opět konvertovat, jako Boží odpuštění a příslib opět a znova potvrzený! Pokud by totiž obě výzvy byly vyslyšeny – muslimy i zastydými evropskými křesťany, tázajícími se ateisty a všemi lidmi dobré vůle – je zde obrovský příslib mírového soužití dvou odlišných kultur, v pokojném a oboustranném respektu.

Mě se tento názor zdá nesmírně podnětný. Zdá se mi totiž, že pro Evropu není rozhodně nebezpečný islám (snad jen natolik, nakolik ho spojují s islamistickými teroristickými organizacemi). Mnohem větším problémem Evropy je Evropa sama. Problémem je její bezbřehý multikulturalismus, v němž jsme si všichni rovni, a tedy všechny symboly našich kořenů a našich věr (kříže, vánoční stromky, po čase snad i náboženské obleky kněží a řeholníků a řeholnic) musí pryč, aby nikoho nerušily a neprovokovaly. A zároveň nesmyslné zdůrazňování svobody slova, v níž mohu jakkoliv vyjádřit svůj názor – i za cenu toho, že druhého zraním nebo urazím. Redakce časopisu Charlie Hebdo ještě před nevhodnými karikaturami Muhammada uveřejnila hanlivé karikatury víry v Nejsvětější Trojici. Jestliže mají být tyto karikaturisté našimi hrdiny (jak řekl francouzský prezident), pak je něco špatně. Kde je respekt, kde je úcta, kde je ona pokora vycházející z pochopení, že já pravdu nevlastním, ale Pravda sama vlastní mě? Svoboda bez respektu, rovnost bez kořenů, to je rakovina uvnitř Evropy samé. A ta je mnohem větším nebezpečím než například Islámský stát.

Čeho si na islámu vážíš?

Na islámu si vážím celé řady věcí. V první řadě několika momentů z islámských dějin. Například ne-

skutečný rozkvět za Abbásovské dynastie (zhruba v 8. až 11. století), kdy se Bagdád stal kulturním centrem světa, kde spolu studovali, pracovali a na překladu řeckého dědictví pracovali židé, křesťané i muslimové. V druhé řadě mne oslovuje celá řada islámských myslitelů, teologů, filosofů, mystiků (Ghazzálí, Fachr Ar-Rází, Ibn Arabí, Al-Halládž, Rabía).

Dále mi imponuje, že se muslimové nestydí za svoji modlitbu. Že si jsou schopní číst Korán v autobuse, modlit se v metru nebo přímo na ulici. Mnohokrát jsem v Káhiře procházel kolem policisty nebo vojáka, který se i ve službě modlil a čelem dotýkal země ve směru k Mekce. Mimořádně ona modlitba celého těla, kdy si muslimové klekají a čelem se dotýkají země, je také velmi inspirativní, zvláště z pohledu toho, kdo často modlitbu nějak redukuje a své tělo do ní skoro vůbec nezapojuje. Známa a velmi podnětná je také arabská pohostinnost, neustále otevřené dveře pro hosta, se kterým do domu přichází požehnání. Ale velmi se mi líbí i jejich žhavá přímá povaha, což má jistě ovšem i negativní konotaci.

V neposlední řadě mi nesmírně imponuje obrovská úcta muslimů k vlastním dějinám. Dodnes se snad denně tisknou knihy z 10. a 11. století. Existují v mnoha vydáních, kritických, vědeckých i populárních.

Nemohu také vynechat jejich pojetí přátelství. Všichni věřící jsou si rovni a jsou rovnoprávními členy ummy, společnosti všech věřících, všichni si jsou navzájem bratry. Nikdo není více, ať je Arab, Řek či Čech. Výrazně je to vidět při každoroční pouti do Mekky, kdy se všichni poutníci převlečou do bílého hábitu. A tehdy všichni stojí na jedné straně, na straně stvoření, které chce chválit Boha Stvořitele, Jednoho a Jediného.

A kdybys měl říct, co se ti na islámu, nebo na muslimech, nelíbí?

Ve skutečnosti je celý výčet toho, co mě

na islámu rozčiluje a nelíbí se mi. Například všudypřítomná přetvářka, pokrytectví a dělání věcí jen na oko. Také zoufalá absence respektu k ženám a tragická absence práva svobodného vyjadřování ve věcech náboženských. Do očí bijící je také zákaz stavění kostelů a další obrovské problémy, se kterými se v muslimském světě potýkají křesťané. Také mi je nepříjemný všudypřítomný fatalismus a zrádný fanatismus, v mnoha případech i totální rezignace na lidský rozum a racionalitu.

Je něco, v čem je islám podstatně blízko křesťanství? Nemyslím teď společná témata, ve kterých mohou najít společnou řeč...

Napadá mě zajímavé srovnání. Ve všech třech monoteistických náboženstvích se Bůh zjevuje a sděluje. Židům se zjevil skrze proroky, putoval s nimi pouští, uzavřel s vyvoleným lidem smlouvu, zjevil mu svůj Zákon. Křesťané věří, že se jim Bůh plně sdělil ve vtělení svého jediného Syna. Věřící, že se jim dokonale sděluje Ježíšovým životem, jeho smrtí i vzkříšením. Muslimové ovšem věří, že se jim Bůh sdělil svým slovem adresovaným Muhammadovi a po čase i bezchybně zapsaným v Koránu. Ovšem také věří, že Korán není pouhá kniha, ale že to je slovo určené k recitaci. Jestliže tedy muslim slyší slavnostně recitovat Korán, slyší slovo Boží, slyší Boží jazyk, slyší Boží pokynutí k cestě spásy. Tento poslech se muslimovi pak stává jakousi „adorací“ Slova Stvořitele“.

I přes všechna rozdělení a odlišnosti toho máme přeci jenom mnoho společného; už jen to, že všichni jsme stvořením, které směřuje ke svému Stvořiteli.

Díky za rozhovor. Do zpravodaje se nám vejde jen na úkor omalovánky pro děti, ale věřím, že stojí za to. Omalovánka bude o to víc v příštím čísle. :-)

Kateřina Grenarová

KALENDÁŘ AKCÍ

st	18. 02.	Popeleční středa (18:00 – chrám sv. Barbory)
pá	20. 02.	Setkání nad katechismem (19:30 – fara Sedlec)
so	21. 02.	Schůzky Slunečního kmene a družiny Concordia (9:00 – Sedlec)
so	21. 02.	Duchovní obnova farnosti a vikariátní adorace mládeže (viz str. 2)
ne	22. 02.	Sbírka na Svatopetrský halě
ne	22. 02.	Přijetí katechumenů mezi čekatele křtu (9:00 – kostel sv. Jakuba)
st	25. 02.	Biblická hodina (19:00- církevní gymnázium)
st	25. 02.	Kavárna s překvapením: Guatemala (19:00 – arciděkanství)
	27. 02. – 01. 03.	Duchovní obnova pro muže v Králíkách
ne	01. 03.	Termín odevzdání dotazníku dobrovolníka ve farnosti
ne	01. 03.	Mládežnická mše svatá (18:00 – kostel Matky Boží)
st	04. 03.	Modlitba za děti v Církevní mateřské škole sv. Jakuba (20:30 – kostel sv. Jakuba)
čt	05. 03.	Návštěva katechumenů u otce biskupa Jana
pá	06. 03.	Příležitost ke svátosti smíření (17:00 – kostel sv. Jakuba)
pá	06. 03.	Setkání nad katechismem (19:30 – fara Sedlec)
pá	06. 03.	Víkend pro mladší společenství v Jeníkově
so	07. 03.	Schůzky Slunečního kmene a družiny Concordia (9:00 – Sedlec)
so	07. 03.	Večer chval (19:00 – Křesetice)
ne	08. 03.	Misijní koláč
út.	10. 03.	Modlitba matek (17:00 – arciděkanství)
st	11. 03.	Biblická hodina (19:00- církevní gymnázium)
st	11. 03.	Kavárna s překvapením: Židovství (19:00 – arciděkanství)
pá	13. 03.	Adorace za rodiny ve farnosti (od 21:00 do 22:00 – kostel sv. Jakuba)
so	14. 03.	Duchovní obnova s P. Karlem Moravcem (hodina bude upřesněna – infocentrum v Sedlci)
ne	15. 03.	Gratulace P. Filipovi k 30. narozeninám (9:00 – kostel sv. Jakuba)
út	17. 03.	Pastorační rada farnosti (18:00 – kostel sv. Jakuba)

st	18. 03.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
čt	19. 03.	Mše svatá k zahájení opravy věže kostela sv. Jakuba (18:00 – kostel sv. Jakuba)
pá	20. 03.	Rovnodennost v sedlecké katedrále (17:00)
pá	20. 03.	Setkání nad katechismem (19:30 – fara Sedlec)
	20. – 22. 03.	Duchovní obnova mládeže v Jeníkově
so	21. 03.	Schůzky Slunečního kmene a družiny Concordia (9:00 – Sedlec)
so	21. 03.	Společenství starší mládeže (19:00 – arciděkanství)
ne	22. 03.	Sbírka na plošné pojištění diecéze
st	25. 03.	Slavnost Zvěstování Páně (mše svatá v 18:00 – chrám sv. Barbory)
st	25. 03.	Biblická hodina (19:00- církevní gymnázium)
pá	27. 03.	Křížová cesta městem (začátek v 18:30 u kostela sv. Jakuba)
	27. - 29. 03.	Víkend pro děti z 1. – 5. tříd ZŠ v Uhlířských Janovicích
so	28. 03.	Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové
ne	29. 03.	Změna času ze zimního na letní (02:00 --> 03:00)
ne	29. 03.	Květná neděle
út	31. 03.	Sederová večeře (viz str. 7)
	02. – 04. 04.	Velikonoční triduum
so	04. 04.	Schůzka Slunečního kmene (9:00 – Sedlec)
ne	05. 04.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
ne	05. 04.	Družina Concordia barví vajíčka (hodina bude upřesněna – fara Sedlec)
ne	05. 04.	Mládežnická mše svatá (18:00 – kostel Matky Boží)

DO KALENDÁŘE

pá	01. 05.	Pouť rodin do Sudějova
st	06. 05.	Beseda s Mons. Václavem Malým o vztahu křesťanství a islámu a o konfliktech současného světa
pá	29. 05.	Noc kostelů

Uzávěrka dalšího čísla je 15. 03. 2015.

Vydáno:
Kontakt:

15. 02. 2015 pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín.
Římskokatolická farnost – arciděkanství Kutná Hora,
Jakubská 1, Kutná Hora, 284 01

Tel.: 327 512 115, www.khfarnost.cz
P. Jan Uhlíř, tel.: 777 339 233, e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová, tel.: 739 036 987, e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

